

§ 69 Kontakter med dopfaddrar

LARS-IVAR ERICSON:

Ordförande, kyrkomötesvänner! Så här kan de se ut, fadderbrevet som överlämnas vid dopet. I dem kan man hitta några texter, exempelvis:

Du har fått en gåva som innebär en möjlighet att följa ett barns liv, att få visa kärlek och omtanke, att dela lek och allvar. Under barnets uppväxt kan du vara en vän som ger dig tid att lyssna och att samtala om det som är viktigt för barnet. Att vara fadder är att få ett förtroende från dopbarnets föräldrar och från kyrkan. Detta förtroende har du fått och din samhörighet med dopbarnet och dopfamiljen har stärkts.

Visst är det fint att som präst få träffa engagerade föräldrar till dopbarnet och engagerade faddrar, att känna deras glädje över att barnet har fötts och att det har burits fram till dopet. Men vad händer sedan? Vi kan ju hoppas att faddrarna tar sina uppgifter på allvar, men nog kan det ibland behövas en påminnelse om deras uppdrag även när barnet växer upp. Vi kan jämföra med den service som dopbarnet och dopfamiljen förhoppningsvis får från församlingen. Det kan innebära inbjudningar, dophälsningar på 1-, 2-, 3- och 4-årsdagen av dopet. Det kan handla om inbjudan till kyrkans dopundervisning genom barn- och ungdomsverksamheten, inbjudan till konfirmation, inbjudan till gudstjänster.

Genom min motion 2012:2 vill jag få i gång ett tänkesätt om hur kyrkan skulle kunna utvidga kommunikationen med dopfaddrarna. Förutsättningarna för att detta ska kunna fungera bra är, att församlingen har tillgång till adresser till dem som en gång har accepterat fadderuppdraget. Därför välkomnar jag utskottets förslag att kyrkomötet beslutar uppdra att undersöka möjligheten att registrera faddrarnas personnummer i kyrkobokföringssystemet. På så sätt finns det möjlighet till fortsatt kontakt och jag tror att faddrarna vill ha den här fortsatta kontakten. De efterfrågar kommunikation med kyrkan. Jag vill citera några ord från förra veckans nummer av Kyrkans Tidning. Det är ett fadderpar som säger: "Som fadder får man inte mycket hjälp från kyrkan om vad som förväntas." Både Ida och Magnus har saknat församlingens stöd i fadderskapet. De fadderbrev som de fick vid dopet är inte tillräckliga, anser de. "Jag tycker att de lokala församlingarna borde ha satsningar på dopfaddrarna", säger Magnus. Ida nickar och säger: "Församlingarna skulle kunna bjuda in till dopfadderträffar, så att alla kan dela med sig av sina erfarenheter och ge varandra tips på vad man kan göra som fadder."

Fadderskapet är oerhört viktigt. Själv har jag glädjen och äran att få vara fadder till en systerdotter. Jag känner det som min uppgift att be för henne och jag har också fått vara med att förrätta dop av hennes dotter. Låt oss ta fadderskapet på större allvar och hoppas att det kommer att kunna fungera med det nya systemet, om det nu blir av att man kan få reda på personnumren på faddrarna och på så sätt uppehålla kontakten.

Med de orden vill jag tacka för utskottets förslag och yrkar bifall till detta.

MARIANNE KRONBÄCK:

Herr ordförande, deltagare i kyrkomötet! Jag talar för utskottet. Utskottet avslår motionen 2012:2 men föreslår att kyrkomötet ska besluta att med anledning av denna motion uppdra åt kyrkostyrelsen att undersöka möjligheterna att registrera faddrarnas personnummer i kyrkobokföringssystemet. Precis som motionären gläder sig också utskottet över, att det blir allt vanligare med fler faddrar vid dop. Församlingen har dock problem med att hålla kontakt med faddrarna. Utskottet

vill att kyrkostyrelsen undersöker om det är möjligt att via personnummer få tillgång till faddrarnas adresser. På så sätt kan faddrarna bli delaktiga vid olika inbjudningar som rör det eller de barn som de är faddrar för. Dopet är så viktigt och skulle därmed få en större tydlighet i vår kyrka. Dessutom skulle delaktigheten i församlingen och gemenskapen stärkas ytterligare.

Bifall till utskottets förslag.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 121.